Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, August 9, 2020

9th Sunday of Matthew

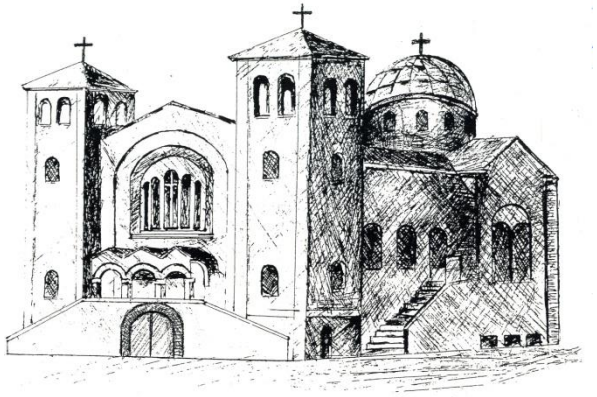

Οικουμενικόν Πατριαρχείον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης

Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία

ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

Light a Candle & Say a Prayer at Ascension Church, Fairview, NJ

"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.
Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!

http://ascensionfairviewnj.square.site/

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Ω Ν

Κυριακή, 9 Αυγούστου, 2020

Θ' Ματθαίου

8:30 π .μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

7:00 μ.μ.—8:00 μ.μ. Παράκλησις

Δευτέρα, 10 Αυγούστου, 2020

7:00 μ.μ.—8:00 μ.μ. Παράκλησις

Τρίτη, 11 Αυγούστου, 2020

7:00 μ.μ.—8:00 μ.μ. Παράκλησις

Τετάρτη, 12 Αυγούστου, 2020

7:00 μ.μ.—8:00 μ.μ. Παράκλησις

Πέμπτη, 13 Αυγούστου, 2020

7:00 μ.μ.—8:00 μ.μ. Παράκλησις

Παρασκευή, 14 Αυγούστου, 2020

7:00 μ.μ.—9:00 μ.μ. Εσπερινός

Σάββατο, 15 Αυγούστου, 2020

Κοίμησις της Υπεραγίας Θεοτόκου

9:00 π.μ.—12:00 Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Κυριακή, 16 Αυγούστου, 2020

Ι' Ματθαίου – Άγιον Μανδήλιον

8:30 π .μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

S C H E D U L E O F S E R V I C E S

Sunday, August 9, 2020

9th Sunday of Matthew

8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

7:00 p.m.—8:00 p.m. Paraklesis

Monday, August 10, 2020

7:00 p.m.—8:00 p.m. Paraklesis

Tuesday, August 11, 2020

7:00 p.m.—8:00 p.m. Paraklesis

Wednesday, August 12, 2020

7:00 p.m.—8:00 p.m. Paraklesis

Thursday, August 13, 2020

7:00 p.m.—8:00 p.m. Paraklesis

Friday, August 14, 2020

7:00 p.m.—9:00 p.m. Vespers

Saturday, August 15, 2020

Dormition of the Theotokos

9:00 a.m.—12 noon Orthros D. Liturgy

Sunday, August 16, 2020

10th Sunday of Matthew

Translation of the Image of Christ

8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Prokeimenon. Mode Plagal 4.
Psalm 75.11,1

Make your vows to the Lord our God and perform them.
Verse: God is known in Judah; his name is great in Israel.

The reading is from

St. Paul's First Letter to the Corinthians 3:9-17

Brethren, we are God's fellow workers; you are God's field, God's building. According to the grace of God given to me, like a skilled master builder I laid a foundation, and another man is building upon it. Let each man take care how he builds upon it. For no other foundation can any one lay than that which is laid, which is Jesus Christ. Now if any one builds on the foundation with gold, silver, precious stones, wood, hay, straw - each man's work will become manifest; for the Day will disclose it, because it will be revealed with fire, and the fire will test what sort of work each one has done. If the work which any man has built on the foundation survives, he will receive a reward. If any man's work is burned up, he will suffer loss, though he himself will be saved, but only as through fire. Do you not know that you are God's temple and that God's Spirit dwells in you? If any one destroys God's temple, God will destroy him. For God's temple is holy, and that temple you are.

Προκείμενον. Ήχος πλ. δ'.
ΨΑΛΜΟΙ 75.11,1

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους α' 3:9-17 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. Ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ. Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τινος τὸ ἔργον μένει ὃ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήψεται. Εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

The Gospel According to Matthew 14:22-34

At that time, Jesus made the disciples get into the boat and go before him to the other side, while he dismissed the crowds. And after he had dismissed the crowds, he went up into the hills by himself to pray. When evening came, he was there alone, but the boat by this time was many furlongs distant from the land, beaten by the waves; for the wind was against them. And in the fourth watch of the night he came to them, walking on the sea. But when the disciples saw him walking on the sea, they were terrified, saying, "It is a ghost!" And they cried out for fear. But immediately he spoke to them, saying "Take heart, it is I; have no fear."

And Peter answered him, "Lord, if it is you, bid me come to you on the water." He said, "Come." So Peter got out of the boat and walked on the water and came to Jesus; but when he saw the wind, he was afraid, and beginning to sink he cried out, "Lord, save me." Jesus immediately reached out his hand and caught him, saying to him, "O man of little faith, why did you doubt?" And when they entered the boat, the wind ceased. And those in the boat worshiped him, saying, "Truly you are the Son of God." And when they had crossed over, they came to land at Gennesaret.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 14:22-34
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ᾽ ἰδίαν προσεύξασθαι. ὀψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη σταδίους πολλοὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἀπεῖχεν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἦλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι Φάντασμά ἐστιν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. Εὐθὺς δὲ ἐλάλησεν [ὁ Ἰησοῦς] αὐτοῖς λέγων, Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν, Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με ἐλθεῖν πρὸς σὲ ἐπὶ τὰ ὕδατα· ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν λέγων, Κύριε, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ, Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; καὶ ἀναβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες, Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς Γεννησαρέτ.

Η Κοίμηση της Θεοτόκου – Μετάβαση προς τη Ζωή

Κάθε φορά που εορτάζουμε την Κοίμηση της Θεοτόκου είναι σαν να έχουμε Πάσχα· το Πάσχα του καλοκαιριού. Πάσχα μάς ετοιμάζει η Κυρία Θεοτόκος.

Διάβαση ένδοξη «εκ του θανάτου εις την ζωήν». Δεύτερο Πάσχα, άγιο, άμωμο, ζωοποιό για το ανθρώπινο γένος, γιατί πράγματι σήμερα «νενίκηνται της φύσεως οι όροι».

«Πώς η πηγή της ζωής πηγαίνει προς την ζωή περνώντας από τον θάνατο!», αναφωνεί ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός. Ο θάνατος της «ζωαρχικής Μητρός» του Κυρίου υπερβαίνει την έννοια του θανάτου, ώστε δεν ονομάζεται κάν θάνατος, αλλά «κοίμησις» και «θεία μετάστασις» και εκδημία ή ενδημία προς τον Κύριο. Και αν ακόμη λεχθεί θάνατος, όμως είναι θάνατος ζωηφόρος, αφού μεταβιβάζει σε ουράνια και αθάνατη ζωή.

Η μετάσταση της Θεοτόκου ως ένα γεγονός αναμφισβήτητο, που διασώθηκε από την ιερά Παράδοση, έχει ενσωματωθεί στην διδασκαλία της Ορθοδόξου Εκκλησίας και δεν έχει σχέση με τις ευσεβιστικές δοξασίες των Δυτικών περί ασπόρου συλλήψεως και άνευ θανάτου ζωής της Θεοτόκου.

Η Παρθένος ήταν εκείνο το ιδιαίτερο δημιούργημα του Θεού που υπερέβη όλους τους ανθρώπους και αγγέλους. Αυτή μόνη από τους ανθρώπους έζησε βίο πανάμωμο, και το ακατάληπτο για όλα τα λογικά όντα, κατέστη Μητέρα του Θεού. Επειδή δεν είχε ποτέ αμαρτήσει, δεν υποχώρησε σε κάποιο φιλήδονο λογισμό δικαίως και δεν έζησε επί της γής με οδύνες της σαρκός, με ασθένειες. Αν και είχε σώμα ζωαρχικό εν τούτοις ως άνθρωπος υπέρχεται στην ασθένεια του θανάτου και πεθαίνει. Χωρίς όμως να χωρισθεί η ψυχή και το σώμα Της από τον Θεό· λύνεται προσωρινά ο σύνδεσμος που τα ενώνει μεταξύ τους, όπως είχε γίνει και με τον Χριστό. Μετά τον θάνατο η ψυχή Της ενώνεται αμέσως με τον Χριστό. Διότι ο Κύριος κατά την ώρα της Κοιμήσεως της Μητέρας Του συνοδευόμενος από τα υπερκόσμια τάγματα των αγγέλων και αγίων παίρνει την ιερά ψυχή Της όχι απλώς στον ουρανό, αλλά «έως αυτού του βασιλικού θρόνου Του, εις τα επουράνια Άγια των Αγίων», όπως αναφέρει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός. Ενώ το ζωαρχικό και θεοδόχο σώμα της Παναγίας μετά από τρεις ημέρες μετατίθεται στους υπερουρανίους χώρους, άφθαρτο, προς τον Μονογενή και αγαπημένο Υιό Της. Δηλαδή μπορούμε να μιλήσουμε και για εν σώματι ανάσταση της Θεοτόκου. Ανάσταση όμως που δεν ενεργήθηκε από την ίδια, αλλά από τον Υιό και Θεό Της.

Μάρτυρας αυτής της αναστάσεως-μεταστάσεως της Θεοτόκου είναι ο απόστολος Θωμάς, ο οποίος δεν παρευρισκόταν στην οσία ταφή Της, αλλά ερχόμενος καθυστερημένος ως συνήθως, μετά από τρεις ημέρες, και μετά από παράκλησή του ανοίγουν οι υπόλοιποι απόστολοι τον τάφο και δεν βρίσκουν το θεοδόξαστο εκείνο σώμα. Βλέπουν όμως την Θεοτόκο να ανεβαίνει στους ουρανούς και να παραδίδει στον απόστολο Θωμά την Τιμία και Αγία Της Ζώνη ως τεκμήριο της μεταστάσεώς Της, κάτι αντίστοιχο που είχε γίνει και με την ψηλάφηση του Κυρίου από τον ίδιο απόστολο.

Το σώμα της Παναγίας – όπως και το σώμα του Υιού Της – δεν υπέστη διαφθορά στον τάφο, δηλαδή δεν αλλοιώθηκε, δεν διαλύθηκε από τα υλικά στοιχεία που το συνέθεταν. Εξάλλου μετά την ανάσταση του Χριστού τα σώματα πολλών αγίων Του δεν διαφθείρονται και γίνονται μερικώς άφθαρτα λείψανα· πόσο μάλλον ήταν λογικό να μην φθαρεί και το «θεοδόχον σκήνωμα» της Μητέρας του Θεού.

Ο άγιος Ανδρέας Κρήτης λέγει ότι το αδιάφθορο της παρθενίας της Θεοτόκου κατά την γέννηση του Χριστού έχει ως φυσικό επακόλουθο και την μή διαφθορά του σώματός Της κατά την ώρα του θανάτου. «Ο τόκος διέφυγε την φθορά και ο τάφος δεν δέχτηκε την διαφθορά».

Η Παναγία Θεοτόκος μετά την κοίμησή Της καθίσταται η Μητέρα της νέας κτίσεως, της Εκκλησίας του Χριστού. Επειδή Αυτή είχε την κεντρική θέση στην οικονομία της σωτηρίας, αφού από Αυτήν σαρκώθηκε ο Κύριος που είναι η κεφαλή της Εκκλησίας, έχει τώρα στην επουράνιο Εκκλησία όλο το πλήρωμα της Χάριτος και δόξας και παρρησίας. Έγινε η ευεργέτιδα πάσης της φύσεως και κτίσεως, γι' αυτό προσκυνείται από όλη την κτίση ως Κυρία και Δέσποινα και Βασίλισσα και Θεομήτορα.

Διά της Θεοτόκου και εξαιτίας Αυτής η ιστορία όλου του κόσμου εισήλθε σε νέα τροχιά, ασύγκριτα μεγαλειωδέστερη και ανώτερη απ' ό,τι υπήρχε πριν από Αυτήν. Δεν μπορούσε και ούτε μπορεί κάποιο δημιούργημα να γίνει τελειότερο από Αυτήν, ούτε η ίδια μπορούσε να γίνει τελειότερη απ' ό,τι είναι. Αλλά και σύμφωνα με τους Πατέρες τρία πράγματα δεν μπορούσε να κάνει τελειότερα ο παντοδύναμος Θεός. Την σάρκωση του Θεού Λόγου, την Παρθένο Θεοτόκο και την μακαριότητα που θα απολαμβάνουν οι σεσωσμένοι.

Η Παναγία μετά την ανάσταση του Χριστού ήταν το στήριγμα των αποστόλων και της νεοϊδρυθείσης Εκκλησίας του Χριστού. Αυτή δίδασκε τους νέους χριστιανούς, τους καθοδηγούσε, τους παρηγορούσε στις θλίψεις τους. Στον κατά πλάτος βίο Της διαβάζουμε ότι ο αρχάγγελος Γαβριήλ τρεις ημέρες πριν από την κοίμησή Της, την επισκέπτεται όπως και στον Ευαγγελισμό, και της αναγγέλει την ένδοξη μετάστασή Της από τον θάνατο στην ζωή. Κατόπιν το Άγιο Πνεύμα με τρόπο θαυματουργικό συγκέντρωσε όλους τους αποστόλους στην Γεθσημανή, στον οίκο της Θεοτόκου, για να παραστούν στην οσία ταφή Της και να πάρουν την ευλογία Της. Αφού εγκωμίασαν την υπερύμνητο Μητέρα του Θεού την παρακαλούσαν να τους πεί κάποια τελευταία διδαχή Της ως παρακαταθήκη. Τότε η Θεοτόκος τους λέγει μία παραβολή, στην οποία ο κόσμος τούτος παρομοιάζεται με μία εμποροπανήγυρη και όποιος κάνει την καλή εμπορία, όποιος δηλαδή κάνει την καλύτερη αγορά αυτός είναι και ο πιο κερδισμένος. Και στην συνέχεια τους εξηγεί ότι έτσι είναι και στα πνευματικά. Όποιος τηρήσει με μεγαλύτερο ζήλο και ακρίβεια τις εντολές του Χριστού, αυτός θα πετύχει το μεγαλύτερο κέρδος, θα δοξασθεί περισσότερο στην βασιλεία των ουρανών. Και τους προτρέπει να επιμένουν στον «καλόν αγώνα».

Πράγματι πόσο ευαρεστείται η Παναγία μας όταν βλέπει ότι αγωνιζόμαστε για την σωτηρία μας! Πόσο αναπαύεται! Και η ίδια όμως πόσο αγωνίστηκε επί της γής με αφανή τρόπο –ενώ ως αναμάρτητη δεν όφειλε να το κάνει– το έκανε όμως για να μας αφήσει παράδειγμα τελείας ασκήσεως. Στην Γεθσημανή εκεί που έμενε, μετά την κοίμησή Της, βρήκαν στις πλάκες όπου έκανε μετάνοιες να έχουν σχηματισθεί βαθουλώματα, λακκούβες από την πολλή χρήση και τριβή.

Ας μιμηθούμε και εμείς την άμεση υπακοή Της, την προσφιλή Της ταπείνωση, την μυστική εσωτερική Της πνευματική εργασία, την πυριφλεγή προσευχή Της, την συνεχή νήψη που ασκούσε, τον θείο έρωτά Της, τον πνευματικό πόνο που ως ρομφαία ένιωσε κάτω από τον Σταυρό του Υιού Της.

Σε όσους αγωνίζονται Αυτή γίνεται «υπέρμαχος σύμμαχος», ασχέτως αν πριν ζούσαν ασώτως. Ας θυμηθούμε ότι και για την οσία Μαρία την Αιγυπτία η Θεοτόκος έγινε η «Εγγυήτρια» για την μετάνοιά της. Και αφού η οσία Μαρία αναχώρησε στην έρημο, όπου εκεί αγωνιζόταν με απαράκλητο τρόπο, η ίδια η Παναγία την παρηγορούσε με τις θείες εμφανίσεις Της.

Η Θεοτόκος ως κουροτρόφος των μοναχών είναι και η χορηγός των θείων χαρίτων για τους μοναχούς και ιδιαίτερα για τους Αγιορείτες. Αυτή έδωσε το χάρισμα της νοεράς προσευχής στον άγιο Μάξιμο τον Καυσοκαλύβη, τον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, τον άγιο Σιλουανό τον Αθωνίτη, αλλά και στον μακάριο Γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή, ο οποίος συνδέεται άμεσα με την συνοδία μας. Και κατά ένα λόγο περισσότερο η σημερινή ημέρα έχει

ιδιαίτερη σημασία για εμάς τα πνευματικά εγγόνια του Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού, αφού σαν σήμερα, μετά την θεία Λειτουργία, κοιμήθηκε με οσιακό θάνατο το 1959. Αυτός που τόσο αγάπησε την Παναγία μας –τήν γλυκιά του Μανούλα καθώς την αποκαλούσε– ενώ πάμπολλες αντιλήψεις, θείες εμφανίσεις και χαρίσματα έλαβε από Αυτήν. Και πράγματι ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό για τους οσίους Αθωνίτες Πατέρες ήταν η Θεοτοκοφιλία τους. Και στο άκουσμα του ονόματός Της δεν μπορούσαν να συγκρατήσουν τα δάκρυά τους, τα προερχόμενα από τον πάναγνο μητροπαρθενικό έρωτα. Μόνο που ακούγεται το όνομά Της η φιλόθεος ψυχή κινείται σε θαυμασμό, σε ευχαριστία και ευγνωμοσύνη. Έτσι και η μνήμη και μόνο της Θεοτόκου, δηλαδή η διανοητική ενασχόληση με το πρόσωπο της Παναγίας, αγιάζει αυτόν που την χρησιμοποιεί. Έλεγε ο μακαριστός π. Αθανάσιος ο Ιβηρίτης ότι η αγάπη προς την Θεοτόκο σώζει τον άνθρωπο και ας μην έχει έργα.

Ο σύγχρονος άνθρωπος θα πρέπει να αξιοποιήσει την μεσιτεία της Θεοτόκου, η οποία είναι σωστική. Σε κάθε θλίψη και πρόβλημά του να μην ξεχνά ότι υπάρχει «η των θλιβομένων βοηθός, η προστάτις, η αντιλήπτωρ, η παραμυθία των ολιγοψυχούντων» στην οποία μπορεί να προστρέχει και να βρίσκει παρηγορία, άμεση λύση και απάντηση. Ευχόμεθα η Κυρία Θεοτόκος, η οποία «μετέστη προς την Ζωήν», να δίδει πάντοτε την ευλογία Της σε όλους μας ώστε να περάσουμε την παρούσα ζωή όσο το δυνατόν αβλαβή και ακίνδυνο από τις πλάνες και μεθοδείες του πονηρού και να μάς αξιώσει της επουρανίου βασιλείας του Υιού Της. Αμήν.

DORMITION OF THE THEOTOKOS

About the feast: According to Orthodox Tradition, Mary died like all humanity, "falling asleep," so to speak, as the name of the feast indicates. She died as all people die, not "voluntarily" as her Son, but by the necessity of her mortal human nature which is indivisibly bound up with the corruption of this world. The feast was added to the Roman calendar in the seventh century as the *Dormitio*. In the eighth century, the title was changed to the *Assumptio* (Assumption). The Apostles were miraculously summoned to this event, and all were present except Thomas when Mary passed from this life. She was then buried. Thomas arrived a few days later, and desiring to see her one more time, convinced the others to open her tomb. Upon doing so, the Apostles discovered that her body was no longer

present. This event is seen as a firstfruits of the resurrection of the faithful that will occur at the Second Coming of Christ. The event is normally called the *Dormition*, though there are many Orthodox parishes in English-speaking countries with the name *Assumption*. In Greek, *Dormition* is *Koimisis*—falling asleep in death—from which the word *cemetery* derives. As with the nativity of the Virgin and the feast of her entrance to the temple, there are no biblical or historical sources for this feast. The Orthodox Church teaches that Mary is without personal sins[1], as well that Mary truly needed to be saved by Christ as all human persons are saved from the trials, sufferings, and death of this world. She truly died and was raised up by her Son as the Mother of Life and participates already in the eternal life of paradise. This life of paradise is prepared and promised to all who "hear the word of God and keep it." (Luke 11:27-28). The dormition of the mother of the Theotokos, the Righteous Anna, is celebrated on July 25.

Celebration of the feast: The feast is preceded by 14 days of strict fasting, with the exceptions that fish is eaten on the Feast of the Transfiguration (August 6). On weekdays before the feast, either the Great Paraklesis (service of supplication) or the Small Paraklesis is celebrated. On the eve of the feast, Vespers is served and contains three Old Testament readings that have New Testament meaning. In Genesis 28:10-17, Jacob's Ladder which unites heaven and earth points to the union of God with men which is realized most fully and perfectly in Mary the bearer of God. "How awesome is this place! This is none other than the house of God, and this is the gate of heaven!" In Ezekiel 43:27-44:4, the vision of the temple with the door to the East perpetually closed and filled with the glory of the Lord, symbolizes Mary. And in Proverbs 9:1-11, Mary is also identified with the "house" which the Divine Wisdom has built for herself. Sometimes Matins is served on the morning of the feast. The Gospel reading is from Luke 1:39-49, 56. It is read on all feasts of the Theotokos and includes the Theotokos' saying: "My soul magnifies the Lord and my spirit rejoices in God my Saviour, for he has regarded the low estate of his handmaiden, for behold, henceforth all generations will call me blessed." Divine Liturgy is served on the day on the feast. In some churches, it is the custom to bless flowers on this feast before the Liturgy. The epistle reading is from Philippians 2:5-11, and speaks of "Christ Jesus, who, being in the form of God, did not consider it robbery to be equal with God, but made Himself of no reputation, taking the form of a bondservant, and coming in the likeness of men." The gospel reading is taken from Luke 10:38-42 and 11:27-28 together; this reading is also always read on all feasts of the Theotokos. In it, the Lord says, "blessed are those who hear the word of God and keep it!"

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website
Visit our website: ***www.AscensionFairview.org***
Like us on Facebook:
"Ascension Greek Orthodox Church"
Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, August 9, 2020

9th Sunday of Matthew

ΚΥΡΙΑΚΗ, 9 Αυγούστου, 2020

θ' Ματθαίου

M E M O R I A L S E R V I C E S
ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

1 χρόνος: Δημήτριος Κομπιλίνσκι

1 year: Demetrios Wieslaw Kobylinski

http://ascensionfairviewnj.square.site/